

QUARANTAINE OP Z'N BIJBELS. 3^E ZONDAG IN DE VEERTIGDAGENTIJD

NA TERGEND LANGE TIJD

DATUM	7 maart 2021
VOORGANGER	Jozef Essing o.p.
EERSTE LEZING	1 Samuel 17
EVANGELIE	Markus 9, 30 - 37

OVERWEGING

Tergend lang kan het duren, die streep door de rekening.
We waren gewend onze plannen te trekken en die uit te voeren
Waarom zo lang die pandemie, die bedreiging, die beperkingen.
De rek is eruit, de energie lekt weg. Het is of we verlamd raken. Komt het nog goed?

Dergelijke geluiden klinken ook in de eerste lezing.
Het leger van Israël wordt getergd door een reus, een nog nooit vertoonde krachtpatser.
De bekende wapening richt tegen hem niets uit.
Veertig dagen duurt het al dat ze door hem op hun ziel worden getrapt
- het duurt maar, je geduld wordt op de proef gesteld, de rek raakt eruit.
En er is geen vooruitzicht dat dit zal veranderen.

De toestand doet denken aan de onderdrukking door farao destijds in Egypte.
Alles was geprobeerd om verlichting te krijgen; maar het werd alleen maar erger
Maar juist toen iedereen ten einde raad was en de hoop dreigde op te geven,
kreeg een banneling, al lang vergeten in een ver niemandsland, een visioen
dat hem riep om zijn volk uit het slavenhuis te leiden.
En zo komt ook hier hulp vanuit ongedachte hoek.
Stel je voor: tussen die gewapende kerels daagt een jongen op
- nog niet eens de baard in de keel - die komt zeggen dat hij de reus zal verslaan .
Hahaha, jij over hem de baas!? Maar de knaap houdt vol:
"Als in de wildernis een leeuw een van mijn lammetjes pakte,
ging ik achter hem aan en trok met mijn handen zijn bek open.
God die mij toen beschermde zal ook met mij zijn tegenover deze grote mond

Is dat geen naïef godsvertrouwen: vertrouw en wat je wilt lukt (succesagenda-geloof)?
Nee, geloof is geen tovermiddel; vertrouwen betekent niet dat het gaat zoals j í j wilt,
maar wel dát het gaat, langs wegen die je tevoren niet kon bedenken.
Waar heel het leger geïmponeerd en bevend kijkt naar die gepantserde ork,
vertrouwt David erop dat hem ter plekke wordt ingegeven wat hij moet doen.
En dat gebeurt: iets waaraan niemand denkt bij al dat krijgsvetoon:

keitjes uit een slinger, die tussen de openingen van het pantser doorgaan;
die hij ook gebruikt als hij tussen de schapen is.

Wat de reus én het leger van Israël totaal over het hoofd hebben gezien, geschiedt:
De ork wordt geraakt tussen de ogen en valt voor dood neer voor de jongen.

Het is niet de eerste en ook niet de laatste keer dat de redding komt
uit de hoek van het kleine, van wat 'niets voorstelt', buiten je aandacht valt.
In het evangelie zet de Heer in het midden wat klein is en onbeduidend:
een kind: zo moet je zijn als je groot wil zijn, iets wil betekenen in mijn rijk.

Daarmee wordt geen kinderachtig gedrag aangeprezen,
maar de levenshouding van iemand die niet vastzit aan zijn of haar schema's,
de gebruikelijke middelen, de vertrouwde aanpak.
Het kind staat open voor wat nog niet is, voor nieuwe dingen, onorthodoxe methoden.

De boodschap is: staar je op moeilijke momenten niet blind op wat allemaal niet lukte
op de gebruikelijke middelen die je niet meer kunt inzetten, op de beperkingen.
Blijf bedacht op wat je ter plekke krijgt aangereikt, je ingegeven wordt; wie je kunt zijn.
Ik denk aan stichters van religieuze congregaties voor volks onderwijs en ziekenzorg.
Zonder de voorzieningen van nu, met een tafel en een paar stoelen, met enkele bedden
begonnen ze in een huis van een van hen. Vol vertrouwen
Zij wisten alleen dat zij iets moesten doen aan de ellende om zich heen.
En zij geloofden in de kracht van dat appèl. Dat in dat appèl God zelf huisde.
Als ik daaraan gehoor geeft, vertrouw ik dat dat appel zelf mij helpt, God alleen weet hoe En dat
werkte. Van onverwachte zijde kregen zij hulp

Een ontmoeting met iemand die zich zo door geloof laat dragen, blijft je bij.
Tijdens een fietstocht door Schotland kwam ik terecht op het mini-eiland Iona,
in een bezinningscentrum gehuisvest in een gerestaureerde oude abdij.
Aan de middagtafel waaraan ik wat eenzaam en onwennig aanschoof
na weken vergezichten, groots weliswaar maar toch ook kaal en leeg -
zat een vrouw van rond de zestig, duidelijk gehandicapt en toch het middelpunt,
door wat ze zei, maar meer nog door de blijheid en aandacht die van haar uitging.
's Avonds toen ik wat zat te lezen in de huisbibliotheek, kwam ze naast me zitten.
"U zult wel gemerkt hebben dat ik mij niet goed kan redden" Wat een gespreksopening! Ik was
meteen ter plekke, uit mijn eenzaamheid getrokken.
"U moet weten dat mijn moeder tot op hoge leeftijd - in de negentig - voor mij zorgde.
Toen zij stierf voelde ik me reddeloos alleen; zag het leven soms niet meer zitten.
Toen herinnerde ik mij hoe hoe moeder geregeld bad en daaruit kracht putte.
Ik ging het ook proberen. En op een gegeven moment - ik weet niet meer wanneer -
was het of een stem in me klonk en me helemaal vulde: IK BEN ER
Weg was mijn verlaten zijn, de schaamte voor mijn afhankelijkheid.
Ik was niet meer bang om hulp te vragen, als ik bijvoorbeeld een drukke weg over moet.
En ze helpen allemaal graag!" Geen wonder, dacht ik; jouw vertrouwen wint mensen.
Zelden heb ik iemand ontmoet die zo fris en vrij in het leven stond,
niet gehinderd door de beperkingen die er wel degelijk zijn. Ik werd erdoor opgetild.

Nogmaals: laat je op moeilijke momenten niet verlammen door het onheil,
door bedreigingen die op je afkomen, door wat je ontviel, door je beperkingen.
Blijf bedacht op het onverwachte, op 'wegen waar geen wegen zijn'
Het leven van Jezus zelf wijst ernaar, klein gemaakt zal hij groot worden.